

KARELSK BJØRNEHUND (KARJALANKARHUKOIRA)

Oprindelsesland: Finland

- Anvendelse:** Racen bruges hovedsagelig ved jagt på elg og bjørn, idet den "stiller" vildtet. Den er en ivrig jæger, meget selvstændig, men samarbejder under jagten og markerer vildtet ved sin gøen. Dens sanser – især lugtesansen – er skarpe, og racen er velegnet til større vildt. Den har meget god sted- og retningsans.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 2 (Nordiske jagthunde).
Med brugsprøve i Sverige, Norge og Finland..
- Historie:** Man anser Komi-hunden, også kaldet Zyrernes hund, for at være ophav til racen. Den grundlæggende stamme har dog sin oprindelse i Ladoga's Karelien, i Olonets og Russisk Karelien, hvor racen blev brugt til jagt på al slags vildt. Opdrættet begyndte i 1936 med det mål at skabe en robust hund, der giver hals for storvildt. De første standard blev fastlagt i 1945, og de første hunde blev registreret i 1946. I dag er racen almindelig i Finland.
- Helhedsindtryk:** Middelstor, robust af bygning og stærk, kun en smule længere end skulderhøjden, med tæt pels og opretstående ører.
- Proportioner:** Kropslængden er kun en smule længere end skulderhøjden. Kroppens dybde måler omtrent halvdelen af skulderhøjden. Forholdet mellem længden af næseparti og skalle er ca som 2 til 3. Skallen har omtrent samme længde, bredde og dybde..
- Temperament:** Ligevægtig, en smule reserveret, modig og vedholdende. Den er meget selvsikker og kan være aggressiv over for andre hunde, men aldrig over for mennesker. Den har et højt udviklet kampmod.
- Hoved:** Set forfra af trekantet form.
- Skalle : Bred, set forfra og i profil en smule konveks, bredest mellem ørerne. Pandefuren er knapt synlig. Øjenbrynsbuerne er kun ganske let udviklede.
- Stop : Ikke meget udtalt, ret langt og gradvis buet mod skallen.
- Næse : Stor og sort.
- Næseparti : Dybt, kun ganske let aftagende mod næsen. Næseryggen er lige.
- Læber : Ret tynde og stramme.
- Kæber, bid : Kæberne er meget stærke. Tænderne er veludviklede og regelmæssige, med normalt tandsæt. Tæt saksebid.
- Kinder : Kindbensbuerne er kraftige.
- Øjne:** Ret små og ganske let ovale. Brune i forskellige nuancer, aldrig gule. Udtrykket er vågent og ildfuldt.
- Ører:** Opretstående, ret højt ansatte og middelstore, med let rundede spidser.
- Hals:** Muskuløs, middellang og buet, beklædt med rigelig pels. Uden løs halshud.

KARELSK BJØRNEHUND

Side 2 af 2

Krop:

- Manke : Klart defineret, især hos hanner, mindre markeret hos tæver.
- Ryg : Lige og muskuløs.
- Lænd : Kort og muskuløs.
- Kryds : Bredt og stærkt, let skråtstillet.
- Bryst : Rummeligt, ikke alt for bredt, ret langt og med dybde omtrent til albuerne. Ribbenene er let hvælvede. Forbrystet er klart synligt, men ikke alt for bredt.
- Underlinie : Ganske let optrukken.

Hale: Højt ansat, middellang og båret i en bue op over ryggen, således at halepidsen rører kroppen enten på en af siderne eller på ryggen. Medfødt stumphale er tilladt.

Lemmer:

Forpart: Generelt: Kraftig med stærke benstammer. Set forfra lige og parallelle forben. Overarm og skulderblad har samme længde. Underarmen er en smule længere.

- Skuldre : Forholdsvis skråtliggende, muskuløse.
- Overarm : Let skråtstillet og stærk.
- Albuer : Peger direkte bagud, placeret i en lodret linie fra skuldertoppene.
- Underarm : Stærk og lodret stillet.
- Mellemhånd : Middellang, let skråtstillet.
- Forpoter : Tæt sluttede, godt hvælvede, rundagtige og peger fremad. Trædepuderne er elastiske, og deres sider er beklædt med et tæt hårlag.

Bagpart: Generelt: Stærk og muskuløs, set bagfra lige og parallelle bagben. Forkanten af bagbenene danner en jævn bue.

- Overlår : Bredt og langt, med stærke muskler.
- Knæ : Lige fremadrettet, middel vinklet.
- Underlår : Langt og muskuløst.
- Haseled : Lavt ansat, med tydelig vinkling.
- Mellemfod : Kort, stærk og lodret stillet.
- Bagpoter : Tæt sluttede, en smule længere og ikke så hvælvede som forpoterne. Trædepuderne er elastiske, og deres sider er beklædt med et tæt hårlag.

Bevægelse: Let, jordvindende og ubesværet. Skifter let fra trav til galop, som er den mest naturlige gangart. Benene bevæges parallelt.

Hud: Stram overalt, uden folder eller rynker.

Pels:

- Hårlag : Yderpelsen er grov og lige. På hals, ryg og øverst på baglårerne er pelsen længere end på kroppen i øvrigt. Underulden er blød og tæt.
- Farve : Sort, kan være mat eller have en brunlig nuance. De fleste Karelere har klart afgrænsede, hvide aftegninger på hoved, hals, bryst, bug og ben.

Størrelse: Ideelhøjde for hanner 57 cm, for tæver 52 cm. Tolerance +/- 3 cm.
Vægt: Hanner 25 – 28 kg, tæver 17 – 20 kg.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Let knoglebygning.
- Smal skalle.
- Stærkt hvælvet pande.
- Spinkelt, spidst næseparti.
- Gule øjne.
- Bløde ører eller "flagermusører".
- Løs halshud.
- For dybt eller tøndeformet ribbensparti.
- Halen lige eller for lidt buet.
- Stejle skuldre.
- Stejle haser og flade poter.
- Vildtkløer på bagbenene (*NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark*)
- Bølget pels.
- Pelsfarven overvejede hvid med sorte eller ulvegrå aftegninger.

Diskvalificerende fejl:

- Over- eller underbid.
- Glasøjne.
- Ørerne hængende eller kipører.
- Andre pelsfarver end tilladt efter standarden.
- Aggressivitet over for mennesker.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 12 MARTS 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2000

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 1994 ☐☐☐